

กระบวนการสร้างนิทาน เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

371.47 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ส 691 ก กระบวนการสร้างนิทานเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย.
กรุงเทพฯ : สกศ. 2548.
74 หน้า
ISBN 978-974-559-051-1
1. กระบวนการสร้างนิทาน 2. เด็กปฐมวัย
3. ชื่อเรื่อง.

กระบวนการสร้างนิทานเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 97/2550
พิมพ์ครั้งที่ 2 ตุลาคม 2550
จำนวน 2,000 เล่ม
ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่ กลุ่มงานพัฒนาเด็กปฐมวัย สำนักงานมาตรฐานการศึกษา
และพัฒนาการเรียนรู้
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ถนนสุขุโทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0-2668-7123 ต่อ 2510, 2512, 2516
โทรสาร 0-2243-1129, 0-2668, 7329
Web site : <http://www.onec.go.th>
ผู้พิมพ์ บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
90/6 ซ.จรัญสนิทวงศ์ 34/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์
แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทร. 0-2424-3249, 0-2424-3252
โทรสาร 0-2424-3249, 0-2424-3252

คำนำ

เชื่อว่า..เด็กทุกคนที่เติบโตขึ้นมาได้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ล้วนแล้วแต่ได้ผ่านการฟัง**นิทาน**มาแล้วทั้งนั้น ยิ่งถ้าได้หลับตาลงใน อ้อมกอดอุ่น ๆ ที่มีเสียงนุ่ม ๆ ของพ่อหรือแม่เล่านิทานกล่อมด้วยแล้ว นั่นคือความสุขเป็นที่สุดของชีวิต..

นิทานคือกัลยาณมิตร ที่พร้อมจะสร้างจินตนาการ นำพา เด็ก ๆ สู่โลกกว้างใหญ่สุนทรีย์ ด้วยความรู้สึกรักใคร่ ความสนุกสนาน บันเทิง ความงาม และความฝันที่จะสร้างเสริมปัญญาให้เด็กได้ซึมซับ ได้อย่างไม่มีขอบเขต

นิทาน คือ **สะพาน** ที่ผู้ใหญ่จะทอดถึงเด็กและสามารถสัมผัส ถึงความรัก ความเมตตา ความรู้สึกรักใคร่ที่ดึงามต่อสิ่งทั้งหลาย ทั้งปวงที่ถือเป็นสิ่งสำคัญที่เด็กควรจะได้รับตั้งแต่วัยเยาว์เพราะเป็น ช่วงวัยที่มีจิตใจอ่อนไหว และไวต่อความรู้สึกในการซึมซับเข้าเป็นวิถี แห่งชีวิตในวันข้างหน้า

นิทาน กับ **เด็ก** จึงดำรงวิถีร่วมกันอย่างแยกไม่ออก

ด้วยความเชื่อมั่นว่า แมื่อยุคนี้จะเป็นยุคแห่งโลกไอทีที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และไร้พรมแดน ทั้งความคิด วัฒนธรรม และค่านิยมในสังคม จนเด็กไม่รู้อาจปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างไร แต่หนังสือนิทานที่เด็กสร้างขึ้นด้วยตนเอง โดยมีความมุ่งมั่นที่เป็นสุข เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาเด็ก จะเป็นสะพานเชื่อมโยงชีวิตจริงกับจินตนาการที่ถือเป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิต ให้เกิดการเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างเข้มแข็ง และมีความสุขได้อย่างยั่งยืน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ร่วมกับมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก ได้จัดทำกระบวนการสร้างนิทานเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งถือเป็นกระบวนการที่สำคัญเพราะเด็ก ๆ ระดับประถมศึกษา กลุ่มหนึ่งได้ร่วมคิด และร่วมทำในทุกกระบวนการ นับแต่การวางแผน การจัดการ การสร้าง และการนำเสนอหนังสือนิทานให้เป็นอีกแนวทางหนึ่งของสังคมไทยเพื่อใช้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

สำนักงานฯ ขอขอบคุณ มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเยาวชนไทยนำมาซึ่งการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติ ให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาประเทศได้ต่อไป

๐๒๕๑

(นายอำรุง จันทวานิช)

เลขาธิการสภาการศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทนำ

1

ความสำคัญของนิทานกับการพัฒนาเด็ก

5

บทบาทของนิทานต่อการพัฒนาเด็ก

11

การสร้างนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

17

กระบวนการสร้างนิทาน

21

นิทานคอมพิวเตอร์

34

นิทานแป้งปั้น

42

นิทานโป่งแป้ง

49

นิทานหน้าเดียว

57

จากการสร้างหนังสือนิทานสู่การพัฒนาเด็กปฐมวัย

61

นิทานเล่มเล็กที่เด็ก ๆ สร้าง...ความสำเร็จที่สำคัญ

67

บรรณานุกรม

73

แม่จ๋าจ๋าจ๋าจ๋า

กระบวนการสร้างนิทาน เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย

บทนำ

ครอบครัวไทยในอดีต เป็นครอบครัวขยาย ที่ครอบครัวมี พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้ำ อา อาศัยอยู่รวมกันอย่างอบอุ่น เด็กจึงเติบโตขึ้นท่ามกลางการอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความห่วงใย และทะนุถนอม เด็กมีวงศาคณาญาติ มีเพื่อนเล่น มีสัตว์เลี้ยง และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติ การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่มีแบบแผนตายตัว ไม่มีแบบแผนอย่างเป็นทางการ เด็กส่วนใหญ่เรียนรู้จากการเล่นกับสิ่งที่อยู่รอบตัว และเรียนรู้จากการเลียนแบบผู้ใหญ่ ทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี เด็กสั่งสมประสบการณ์จากการทำกิจวัตรประจำวัน การสังเกต และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของครอบครัวและชุมชน

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กในอดีตมีคุณค่าต่อเด็ก เพราะเป็นวิถีแห่งการดำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันอบอุ่นในครอบครัว และวงศาคณาญาติ เห็นได้จากการใช้ชีวิตประจำวันที่ทำให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระ ให้เด็กช่วยตนเอง ช่วยทำงาน ให้พี่เลี้ยงน้อง เลี้ยงสัตว์เลี้ยงที่เด็กต้องรู้จักการรับผิดชอบชีวิตอื่นนอกจากชีวิตตน การปลูกฝัง

ค่านิยมในเรื่องการทำบุญให้ทาน การเคารพบรรพบุรุษ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และร่วมมือกับคนอื่น

ที่สำคัญยิ่งคือ การเจริญเติบโตของเด็กมีบุคคลหลักที่ทำหน้าที่เอาใจใส่ใกล้ชิด และสร้างความผูกพันด้วยการปฏิบัติต่อเด็ก

อย่างสุภาพ อ่อนโยน เอื้ออาทร ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น

ความมุ่งหวังในการอบรมเลี้ยงดูเด็กในสังคม ครอบครัวไทยในอดีตมีหลักสำคัญคือ ดูแลเด็กให้มีสุขภาพที่ดี มีกิริยามารยาทดี มีคุณธรรมทั้ง กาย วาจา และใจ

การปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในกระบวนการบ่มเพาะด้วยความเชื่อว่าคุณธรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่นำชีวิตสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เพราะเป็นการอบรมให้เด็กละเว้นความชั่ว ทำความดีให้ถึงพร้อม และฝึกหัดอบรมจิตใจให้บริสุทธิ์ อันถือเป็นพื้นฐานทางจิตเพราะจิตที่มีคุณธรรมเป็นจิตที่มีคุณภาพ การปลูกฝังคุณธรรมตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยเยาว์ย่อมได้ผลดีกว่าการรอไปอบรมเมื่อเด็กโต

นิทานพื้นบ้านและเรื่องเล่า ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมสำคัญที่คนไทยในอดีตใช้เป็นกลไกในการพัฒนาสติปัญญา สุขภาพ กิริยามารยาท และคุณธรรม จริยธรรม ในเด็กได้อย่างแยบยลและได้ผล ควรที่คนไทยสมัยใหม่จะหันมาทบทวน และใช้เป็นกระบวนการในการอบรมบ่มเพาะเด็กในวันนี้ เพราะเป็นยุคสมัยที่ผู้ใหญ่ให้อิสระแก่เด็กในการใช้ชีวิต ในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง โดยที่มีผู้ใหญ่ดูแลเด็กห่าง ๆ ควบคุมการกินอยู่ด้วยการสั่ง มีการชี้แจงเหตุผลน้อย ไม่มีเครือญาติที่พรึ่บพร้อมล้อมชีวิตที่จะใกล้ชิดเด็ก พ่อแม่ให้วัตถุทดแทนความรัก ความอบอุ่น จนกระทั่งหลงลืม ละทิ้งวัฒนธรรม และหลักศีลธรรมอันดีงาม อันเป็นรากฐานทางจิตใจของคนไทยในอดีต

ความสำคัญของนิทาน กับการพัฒนาเด็ก

ทั้งนักการศึกษา นักพัฒนาการเด็ก และพ่อแม่ ต่างเห็นพ้องต้องกันอย่างไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ ว่า **นิทาน** เป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ เพราะนอกจากนิทาน จะช่วยให้เด็ก ๆ มีความสุข สนุกเพลิดเพลินแล้ว ยังเป็นโลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์แบบ ที่คอยช่วยถักทอสายใยความรัก ความฝัน สานสัมพันธ์อันอบอุ่น ละมุนละไมในกลุ่มสมาชิกของครอบครัว อีกทั้งนิทานยังให้แง่คิด คติสอนใจและปรัชญาชีวิตอันล้ำลึกแก่เด็ก และผู้ใหญ่ทุกเพศทุกวัย โดยวัยเด็กอาจต้องผ่านการกลั่นกรองอบรมนำไปประยุกต์ใช้ในวิถีทางที่ถูกต้อง

ความคิดเหล่านี้สอดคล้องกับความมุ่งหวังในการเลี้ยงดูเด็กในสังคมไทย ที่ครอบครัวไทยในอดีตมีหลักใหญ่ 3 ประการ คือ ดูแลให้เด็กมีสุขภาพะที่ดี มีกิริยามารยาทที่ดี และมีคุณธรรม โดยเฉพาะการปลูกฝังและอบรมป่มเพาะให้เด็กมีคุณธรรมเป็นสำคัญยิ่ง ด้วยพื้นฐานในวัฒนธรรมไทย เชื่อว่าคุณธรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาชีวิตสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เพราะเป็นกระบวนการป่มสอนให้เด็กทำความดี ละเว้นการทำความชั่ว ด้วยการฝึกจิตใจให้่องแผ้ว อันถือเป็นพื้นฐานทางจิตที่มีคุณภาพ ซึ่งการปลูกฝังคุณธรรมตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยเยาว์ย่อมได้ผลดีกว่าการรอไปอบรมเมื่อเด็กโตแล้ว

นิทานมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ

- ส่งเสริมการคิดคำนึง และจินตนาการ
- ส่งเสริมการฟัง ให้เกิดความสนุกเพลิดเพลิน
- สอนให้เด็กเรียนรู้ว่าอะไรดี ไม่ดี
- ส่งเสริมการเรียนรู้คำ และภาษาพูดใหม่ ๆ
- ช่วยให้เด็กมีความกล้าที่จะแสดงออกอย่างมั่นใจ
- กระตุ้นให้เด็กเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีจากนิทาน
- อธิบายและสั่งสอนเด็กในเรื่องต่าง ๆ
- เสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่เด็ก
- ช่วยแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็ก

นิทาน คือ ความหมายที่สำคัญของชีวิต ด้วยเพราะนิทานคือ กระบวนการสำคัญในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมอันดีงามให้เกิดแก่ชีวิตผ่านกระบวนการที่สนุกสนานเต็มไปด้วยจินตนาการที่มีชีวิตชีวาเพื่อให้เด็กได้รับรู้เรื่องราวและซึมซับพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่ต้องการปลูกฝังบ่มเพาะโดยไม่ต้องถามเหตุผลหรือความเป็นไปได้ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ ยังช่วยประดับประดาใจให้เด็กเกิดการพัฒนาตัวเองให้เติบโตอย่างงดงาม ร่มเย็น และเป็นสุข

นิทาน จึงถือเป็นศาสตร์และศิลป์ที่สำคัญ ที่ให้ทั้งความบันเทิงทางวรรณกรรม และนำเสนอรูปแบบพฤติกรรมที่สังคมพึงประสงค์ต่อชีวิตเด็ก ๆ ที่ทุกชนชาติ ทุกภาษาใช้มาแต่โบราณกาล อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดเนื้อหาและการใช้ถ้อยคำสืบต่อกันมาอย่างมีชีวิตชีวา

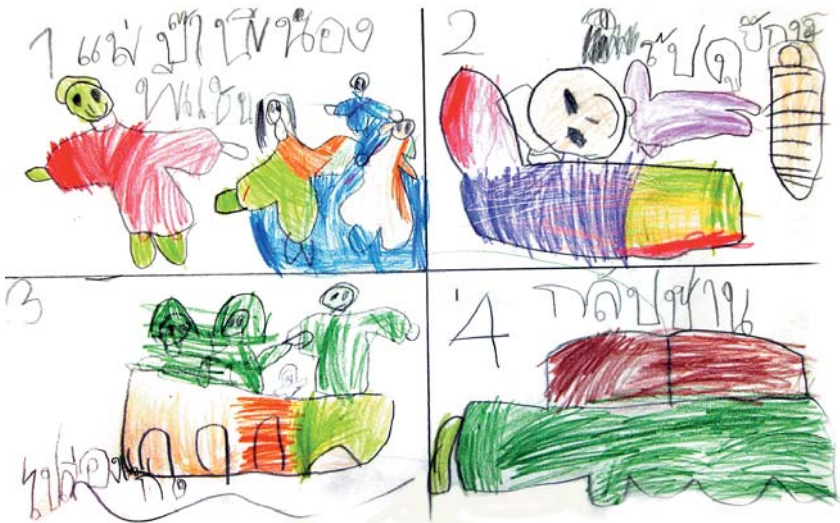

ถือเป็นกลยุทธ์ที่ดีในการสั่งสอนและบ่มเพาะชีวิตด้วยเรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ค่านิยม ตลอดจนข้อปฏิบัติไปสู่เด็กได้อย่าง แยกแยะ ผ่าน **นิทาน** ที่มีความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา เต็มไปด้วยจินตนาการที่กว้างไกล

นิทานจึงถือเป็นสิ่งจำเป็นที่เด็กพึงได้รับ เพราะนิทาน คือ

- แรงบันดาลใจ และเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิตที่ดีสำหรับเด็ก
- แบบอย่างที่ดี ที่จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กได้ทำในสิ่งที่ฝันให้เป็นจริงได้ ด้วยเพราะในสังคมไทยหาแบบอย่างที่ดีได้ยาก
- ความดีงามที่ทำให้เด็กรู้สึกว่ในชีวิตยังมีความดีงามหลงเหลืออยู่
- การเรียนรู้ที่สนุกสนานอย่างไม่สิ้นสุดและเป็นการเรียนรู้สู่ความเป็นจริง เพราะนิทานคือส่วนหนึ่งของความจริง

- สิ่งเชื่อมโยงความรู้สึกกับบางสิ่งบางอย่างที่กว้างไกล จับต้องไม่ได้และเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่อาจไม่เข้าใจ แต่เด็ก ๆ สัมผัสถึงความดีงาม หรือความพิเศษนั้นได้จากความรู้สึกที่สัมผัสถึง
- เป็นช่องทางที่ดีของชีวิตที่ทำให้เด็กได้ค้นพบเพื่อนที่เข้าอกเข้าใจกัน
- เป็นช่องทางที่จะได้ปลดปล่อยอารมณ์ผ่านสะพานแห่งจินตนาการจนเกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์อันเป็นจุดกำเนิดพลังแห่งชีวิตอย่างมหาศาล
- เป็นช่องทางสำคัญที่สามารถเปลี่ยนอารมณ์สุนทรีย์ที่ตกอยู่ในภาวะทุกข์ยากลำบาก ให้เป็นอารมณ์สุนทรีย์จนสร้างความจรรโลงใจขึ้นมาได้
- เป็นสิ่งที่เด็กชอบ และต้องการ แม้จะตอบไม่ได้ว่าอ่านนิทานเพื่ออะไร

บทบาทของนิทาน ต่อการพัฒนาเด็ก

คุณพ่อคุณแม่ของน้อง
เจนนี่ พวย

สิ่งที่ผู้ใหญ่ทุกคนควรมีคือความรักและ
ความเข้าใจในตัวเด็ก ดังนั้นผู้ใหญ่จึงควรแสวงหาและ
เรียนรู้ในกระบวนการที่จะเข้าสู่โลกของเด็กให้มาก
ที่สุด และดีที่สุด จนได้ใจ ได้ความรัก ได้รับความ
เชื่อถือจากเด็ก จนเด็กวางใจ อันจะนำไปสู่การจัด
กลยุทธ์ ในการส่งเสริมให้เด็กเติบโตอย่างมี
พัฒนาการที่เหมาะสมตามแนวทางที่ผู้ใหญ่และ
สังคมพึงประสงค์

นิทาน ถือเป็นอีกกลยุทธ์หนึ่งที่สำคัญที่ผู้ใหญ่
เลือกใช้เป็นกระบวนการที่เหมาะสมต่อการสร้างชีวิต
น้อยๆ ให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เพราะนิทานสามารถ
นำสู่การพัฒนาเด็กอย่างครอบคลุมในทุกด้าน

1 บทบาทของนิทานในการพัฒนาเด็กด้านลักษณะชีวิต

ลักษณะชีวิตนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการดำรงชีวิตและเป็นกระบวนการที่จะทำให้เด็กสร้างรากฐานของชีวิตเพื่อรองรับความสำเร็จที่งดงามในอนาคตได้ เพราะถ้าชีวิตขาดพื้นฐานที่ดี แม้ว่าจะมีองค์ประกอบภายนอกดีเพียงใด เด็กก็จะประสบความสำเร็จได้ยาก

นิทาน จึงมีบทบาทในการพัฒนาเด็กด้านลักษณะชีวิต ด้วยการเสนอแนวทางให้เด็กได้ซึมซับรับรู้ตั้งแต่ยังเล็ก และได้เรียนรู้ถึงลักษณะชีวิตที่ดีผ่านนิทานที่มีเนื้อหาและบรรยากาศของความปรารถนาที่จะให้เด็กเป็นคนที่มีพฤติกรรมดังนี้

- ความขยันหมั่นเพียร
- ความมีวินัย
- ความเสียสละ
- ความอดทน
- ความมีคุณธรรม จริยธรรม
- ความกล้าหาญ
- ความยุติธรรม
- ความประหยัด
- ความซื่อสัตย์
- ความเป็นคนมีวิสัยทัศน์
- ความเป็นผู้รักการเรียนรู้

2 บทบาทของนิทานในการพัฒนาเด็กด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่มีอยู่มากในนิทาน ซึ่งเด็กจะรับรู้ถึงบุคลิกภาพที่ดี ที่ช่วยให้ใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างดี ได้รับการยอมรับสร้างความสำเร็จ และเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จได้ด้วยการมีบุคลิกภาพที่ดีดังนี้

- ความเชื่อมั่น
- ความศรัทธาต่อชีวิต
- ความเป็นตัวของตัวเอง
- ความรู้รักชาติตน
- ความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน
- ความมีมารยาทที่ดี
- ความเป็นผู้นำ กล้าแสดงความคิดเห็น

3 บทบาทของนิทานในการพัฒนาเด็กด้านความรู้ และสติปัญญา

คงไม่มีใครปฏิเสธว่าการพัฒนาด้านความรู้และสติปัญญาเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเด็ก **นิทาน** จึงมีบทบาทสำคัญในการ **สร้าง** ความรู้ และสติปัญญาให้เด็กอย่างเหมาะสม ด้วยกลวิธีนำเสนอที่น่าสนใจ เพลิดเพลิน สนุกสนาน มีชีวิตชีวา ด้วยบรรยากาศที่เร้าความสนใจ และกระทบความรู้สึก จนเด็กเกิดแรงบันดาลใจจนเกิดความอยากจะทำบทบาทของนิทานจึงมีความสำคัญในการพัฒนาความรู้ และ สติปัญญาของเด็ก ดังนี้

- การเรียนรู้อย่างครบ ๓ มิติ คือ รู้ลึก รู้กว้าง รู้ไกล
- การรู้จักเลือกสิ่งดี
- การรู้จักปฏิเสธสิ่งไม่ดี
- ความมีเหตุมีผลสร้างให้เด็ก **คิดเป็น**
- มีทัศนคติในการมองโลกที่ถูกต้อง

4 บทบาทของนิทานในการพัฒนาเด็กด้านทักษะและ ความสามารถ

ทั้งทักษะและความสามารถเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตที่**นิทาน**มีบทบาทในการสร้างขึ้นในชีวิตเด็กหลายๆ คนที่พ่อแม่เห็นความสำคัญ และเลือกสรร**นิทาน**ที่มีการนำเสนอด้วยเนื้อหา และองค์ประกอบที่กระตุ้นให้เด็กเกิดทักษะบางอย่าง และมีความสามารถในบางเรื่อง เช่น

- พัฒนาศักยภาพของเด็กด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายๆ ด้าน
- การค้นหาความถนัดของเด็ก
- เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถ

5 บทบาทของนิทานในการพัฒนาเด็กด้านสุขภาพ

เด็ก ๆ ไม่ควรถูกละเลยเรื่องการดูแลด้านสุขภาพ ซึ่งผู้ใหญ่ในทุกสังคม ทุกชาติทุกภาษาได้ใช้นิทานเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทในการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านสุขภาพให้เกิดแก่เด็ก เพราะเมื่อเด็กได้อ่านนิทานหรือฟังนิทานแล้วจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ถึงการดำรงชีวิตอย่างคนที่มีทั้งสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีได้โดยไม่รู้ตัว

■ สุขภาพกายที่ดี

- การออกกำลังกาย
- การเลือกอาหารที่ควรและไม่ควรบริโภค
- การพักผ่อน
- การดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง

■ สุขภาพจิตที่ดี

- การให้ความรัก ความอบอุ่น
- ความมั่นใจในตนเอง

การสร้างนิทาน สำหรับเด็กปฐมวัย

เสร็จแล้วพี่ๆขอาน น้ำแล้วเข้านอน

โลกของเด็กเต็มไปด้วยสีสันแห่งความคิดฝัน และจินตนาการที่กว้างไกลอย่างไม่สิ้นสุด เกินกว่าที่ผู้ใหญ่จะเข้าใจ โลกของเด็กจึงเต็มไปด้วยความสวยงามสดใส และด้วยธรรมชาติแห่งวัยที่สนใจใคร่รู้ และดำรงชีวิตอยู่ด้วยธรรมชาติของการแสวงหา เด็กจึงมีจินตนาการนำพาไปสู่ความคิดฝันที่สุนทรีย์ ซึ่งความฝันในวัยเยาว์นี้เอง ที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่หาความรู้ จนเกิดทักษะในการรับรู้ ที่เกี่ยวโยงกับความฝันได้ดีเป็นพิเศษ

นิทาน เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของเด็ก ๆ ที่มีไม่เพียงการช่วยเสริมจินตนาการของเด็ก ๆ ให้กว้างไกลเท่านั้น แต่ **นิทาน** ยังตอบสนองความต้องการของเด็กได้ครบถ้วนด้วย เพราะนิทานทุกเรื่องจะแฝงสิ่งที่เด็กต้องการในทุกด้าน ได้แก่ :

- ความต้องการความรัก
- ความต้องการให้คนอื่นสนใจ
- ความต้องการให้ความรักแก่คนอื่น
- ความต้องการเล่น
- ความต้องการบริโภค
- ความต้องการสิ่งวิเศษมหัศจรรย์
- ความต้องการสิ่งที่สวยงาม
- ความต้องการสัมผัสสิ่งลึกลับ
- ความต้องการความสนุกสนาน ขบขัน บันเทิง

ดังนั้น การสร้าง**นิทาน**สำหรับเด็กจึงเป็นความละเอียดอ่อนที่ควรใส่ใจ

นิทานที่สร้างต้องเหมาะสมกับเพศ วัย และบุคลิกภาพ รวมถึงพัฒนาการ ความสนใจ และความต้องการที่มีความแตกต่างกันของเด็กแต่ละคน

นิทานที่สร้างต้องเป็นเนื้อหาที่ไม่ยาวเกินไปทั้งนี้ควรขึ้นอยู่กับวัยของเด็กเป็นหลัก เพราะเด็กแต่ละคนในแต่ละวัย มีสมาธิในการอ่าน การฟัง การรับรู้ และความสนใจที่ต่างกัน

นิทานที่สร้างต้องมีเนื้อหาที่สนุกสนานชวนติดตามและสามารถสร้างความตั้งใจให้เด็กเกิดอารมณ์ร่วมและคล้อยตามได้

นิทานที่สร้างต้องมีการสอดแทรกสาระของค่านิยม การส่งเสริมคุณธรรม ปลูกฝังจริยธรรม ความดีงามและสร้างสรรค์อย่างแยบยลที่มีไข่การนำเสนอโดยตรง ที่จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย

นิทานที่สร้างต้องมีเนื้อหาและบรรยากาศของรูป และเรื่องที่จะกระตุ้นให้เด็กได้เกิดการต่อยอดความคิดให้คิดอย่างกว้างไกล

เจ้าหมูห้อยท้าย

เขียนโดย: ...
วาดภาพโดย: ...

กระบวนการสร้างนิทาน

กระบวนการสร้างนิทานเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย คือ ความพยายามหนึ่งของสังคมที่จะบ่มเพาะเด็กด้วยหนังสือนิทานที่จะใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการอ่าน นำสู่การสร้างพฤติกรรมของคนนับแต่วัยเด็ก โดยมีกระบวนการที่เด็กได้มีส่วนร่วมในการคิด ร่วมทำในทุกกระบวนการ ตั้งแต่การวางแผน การจัดการ การสร้าง และการนำเสนอ เริ่มด้วยเด็กเป็นผู้แต่งหนังสือเอง วาดภาพประกอบเองและใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการผลิตหนังสือด้วยตนเอง อันจะเป็นกระบวนการที่จะกระตุ้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็กได้เป็นอย่างดี

ด้วยความเชื่อมั่นว่าแม่ยุคนี้เป็นยุคแห่งโลกไอทีที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงเร็วมาก และเปลี่ยนแปลงอย่างไร้พรมแดนทั้งความคิด วัฒนธรรม และค่านิยมในสังคม กระทั่งเด็กไม่รู้ว่าจะใช้ชีวิตไปทางไหนดี และจะปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างไร แต่หนังสือนิทานที่เด็กสร้างขึ้นด้วยตนเองนี้ จะเป็นสะพานเชื่อมโยงชีวิตจริงกับจินตนาการที่ถือเป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิตให้เกิดการเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างเข้มแข็ง และมีความสุขได้อย่างแบบยล

1 กระบวนการคัดสรรนักเขียนตัวน้อย นักวาดตัวจ้อย

ด้วยความเชื่อว่า ธรรมชาติได้มอบความสามารถพิเศษด้านศิลปะให้กับชีวิตทุกชีวิต ดังจะเห็นได้จากเด็กทุกคนล้วนรักในการวาดภาพ การระบายสี การปั้นดิน การร้องเล่นเต้นรำ และที่สำคัญยิ่งคือ เด็กทุกคนล้วนเป็นนักฝันที่ยิ่งใหญ่ที่มีชีวิตเต็มไปด้วยความฝัน ความสนุกสนาน ความสนใจใคร่รู้ และอยากทำตามพลังความคิดและความต้องการที่มีมากมาย

การคัดสรรเด็ก ๆ เริ่มต้นคัดคนที่มีใจก่อนคนที่มีฝีมือ

กระบวนการคัดสรร

1.1 เด็ก ๆ ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสนาอด้ว

1.2 เพื่อนผองน้องพี่ลงมติคัดเลือกว่าใครคือผู้ที่เหมาะสมที่เมื่อผ่านการคัดเลือกแล้วจะทำให้การดำเนินงานบรรลุได้อย่างราบรื่น

1.3 ประเด็นที่เด็ก ๆ นำมาประกอบการพิจารณาคัดเลือก ตัวแทนเข้าร่วมโครงการ

- เป็นนักอ่านที่ทุกคนประจักษ์
- เป็นคนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่าง
สม่ำเสมอ
- มีนิสัยร่าเริง สนุกสนาน จะได้เขียนเรื่องสนุก ๆ
- เป็นเพื่อนที่ดี มีอะไร
ก็แบ่งปันกัน
- ไม่งอแง
- มีความอดทน
- มีวินัย

1.4 ผู้ที่ผ่านกระบวนการคัดสรรแล้วแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1.4.1 **กลุ่มเด็ก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

เป็นกลุ่มเด็กโตที่มีทักษะและพฤติกรรมที่ดีพอ
ในการเป็นพี่ที่จะดูแลน้องๆ ให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีวินัย

1.4.2 **กลุ่มเด็ก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

เป็นกลุ่มเด็กที่จะเป็นข้อต่อระหว่างพี่กับน้อง

1.4.3 **กลุ่มเด็ก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

เป็นกลุ่มคนที่จะสืบสานงานสร้างกระบวนการ
สร้างนิทานที่ได้เรียนรู้ให้คงอยู่อย่างไม่ขาดช่วง ทั้งด้านการบ่มเพาะ
ศีลธรรมทางสังคมในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ทักษะการเขียนเรื่อง
ทักษะการวาด และกระบวนการนำเสนอ เป็นการสืบต่อกระบวนการ
ในทุกกระบวนการให้ดำรงอยู่ต่อไป

**นักเขียนตัวน้อยและ
นักวาดตัวจ้อย** ทุกคนต่างเป็น
เด็กที่มีความพิเศษเด่นชัดว่า
เป็นผู้ที่สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่าง
เข้าอกเข้าใจ มีทักษะเบื้องต้น
ในการถ่ายทอดความรู้และ
ประสบการณ์ของตนออกมา
ให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างเข้าใจและที่สำคัญคือเป็นเด็กที่ดีที่เก่งและมีความสุข
ในการใช้ชีวิตทั้งส่วนตัว และอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2 กระบวนการสร้างนักเขียนตัวน้อย นักวาดตัวจ้อย

เด็กแต่ละคนมีที่มา วิถีชีวิตและก้าวทางการเรียนรู้ที่
ต่างกัน การจัดการกระบวนการบ่มเพาะ การสร้างขวัญกำลังใจ และ
การสร้างแรงจูงใจ ที่ทำให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมจากวิถีผู้เสพให้เป็นวิถี
แห่งการเป็นผู้สร้าง จึงต้องคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการอย่าง
สอดคล้องกับพื้นฐานบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และความสามารถ
ของเด็กในแต่ละคนเป็นหลัก

ปฐมบทแห่งกระบวนการ เมื่อเด็กมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน คือ
การจัดสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีความ
เป็นเพื่อนที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ระหว่างเด็กกับเด็ก เด็กกับผู้ใหญ่
ผู้ใหญกับเด็ก และผู้ใหญกับผู้ใหญ่ โดยการกำหนดบทบาทที่ชัดเจน
ในบรรยากาศที่เปิดตลอดเวลา เพื่อเอื้อให้เด็กได้ปรับตัวในการอยู่
ร่วมกัน รู้จักสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของคนอื่น รู้จักแบ่งปัน

ช่วยเหลือกัน และมีความรู้สึกถึงความเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยยังมีความเป็นตัวของตัวเอง มีกระบวนการที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเด็กวัยเดียวกัน และเด็กต่างวัย ด้วยความสัมพันธ์ฉันท์มิตร และความสัมพันธ์ฉันท์พี่น้องในกระบวนการที่สร้างให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งประเภทรูปธรรม การคิดวิเคราะห์ การหาเหตุผลซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับชีวิตเด็กและประเภทรูปธรรม ในการใช้จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ที่นำออกมาแบ่งปันกันอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา ทำให้เด็กเกิดการพัฒนาร่วมกัน ในด้านปัญญาที่กว้างขวาง และสมบูรณ์ขึ้น

2.1 กระบวนการเติมฝัน

เด็กมีศักยภาพแห่งการเรียนรู้อย่างมากอย่างไม่สิ้นสุด ด้วยพลังใฝ่รู้ที่มีอยู่มหาศาลถูกขับเคลื่อนออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ มีชีวิตชีวา และในกระบวนการสร้างองค์ความรู้เด็กจะไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติของนักคิด นักฝัน นักจินตนาการ ดังนั้น การเข้าถึงความรู้ของเด็กจึงมีหลากหลายหนทาง

กระบวนการเติมฝัน เป็นกระบวนการแห่งการอ่าน เพื่อมาเติมจินตนาการ หมายถึง การอ่านหนังสือเพื่อเติมฝันของเด็กๆ ให้เต็มกับจินตนาการที่จะได้จากการอ่าน

2.1.1 การอ่านนิทานจากหนังสือ

หนังสือนิทานหลากหลายนับร้อยเล่มที่ถูกเด็ก ๆ ค้นหาฝันเพื่อมาเติมจินตนาการให้เต็ม เป็นกระบวนการที่เด็กทุกคนคุ้นชินด้วย เพราะเด็กได้รับการกระตุ้น ปรับ และปลุกฝังพฤติกรรมให้เป็นนักอ่านมาก่อนด้วยกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่หลากหลาย

ทั้งในโครงการห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดครอบครัว และห้องสมุดเคลื่อนที่สู่ชุมชน

นิทานที่เด็กอ่าน

- นิทานพื้นบ้านไทย
- นิทานไทยสมัยใหม่
- นิทานนานาชาติ
- นิทานภาพพื้นบ้านไทย
- นิทานภาพไทยสมัยใหม่
- นิทานภาพนานาชาติ

2.1.2 อ่านนิทานผ่านโลกอินเทอร์เน็ต

ด้วยเพราะสังคมที่มีการเสฟสื่ออย่างไร้พรมแดน อินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นห้องสมุดโลกที่เด็กจะได้เรียนรู้ รับรู้ข่าวสาร และอ่านนิทานได้อย่างมากมายอีกช่องทางหนึ่งอย่างสะดวก และหาข้อมูลที่เป็นสมัยใหม่ได้ โดยเฉพาะเว็บไซต์นิทานที่หลากหลาย

2.2 กระบวนการนักสร้างฝันตัวน้อย

เมื่อเด็กได้อ่านนิทานในกระบวนการเดิมฝัน เด็กได้เรียนรู้ถึงการนำเสนอนิทานในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นการนำเสนอเรื่องที่น่าสนใจ และภาพที่น่าตื่นตาตื่นใจในสีสันที่สวยงาม

เมื่อเด็กอ่านนิทาน

- เด็กได้เปิดโลกแห่งจินตนาการ
- เด็กได้เรียนรู้ถึงภาษาที่ใช้ รวมถึงการจัดระบบความคิดการเรียงลำดับเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องที่ น่าสนใจ น่าติดตาม สนุกสนาน มีชีวิตชีวา
- เด็กมีข้อมูลและรูปแบบชีวิตที่หลากหลายทั้งเรียบง่าย และซับซ้อน
- เด็กมีภาวะทางอารมณ์ที่สัมผัสได้จากแรงจูงใจของผู้เขียนผ่านนิทานที่เด็กอ่าน ความรัก ความเสียสละ ความเมตตา ความโหดร้าย ความดีใจ ความเสียใจ ความเห็นอกเห็นใจ และการเข้าใจถึงจิตใจของผู้อื่น ผ่านตัวละคร

- เด็กเกิดความคิดเป็นเหตุเป็นผลเข้าใจในการนำเสนออย่างคล้อยตาม และโต้แย้งซึ่งตะกอนของกระบวนการ คือ เด็กเกิดแรงบันดาลใจที่จะเป็น **ผู้สร้าง** ด้วยตัวเอง เพราะมีความพร้อมอย่างเต็มที่ในทุกด้าน ทั้งความตั้งใจ เนื้อหาข้อมูล ภาวะทางอารมณ์และวิธีการนำเสนออย่างเป็นลำดับตามขั้นตอนของเหตุการณ์ที่วาดวาง

ผลสัมฤทธิ์ที่สวยงาม คือ นิทานที่เด็กๆ ร่วมกันเล่าเรื่อง ร้อยเรียง และเรียงลำดับเหตุการณ์จนเป็นเรื่องที่สมบูรณ์

นิทานเรื่อง

กระบวนการสร้างนิทาน

1. แม่มดจอมตะกละ
2. ต้นไม้ใจดีกับเหยี่ยว
จอมเกร

3. โรงเรียนสีน้ำทะเล
4. เจ้าหมีกเกร

1. ให้เด็กอ่านนิทานอย่างหลากหลาย แล้วบันทึกตอนที่ประทับใจไว้
2. นำเนื้อเรื่องตอนที่เด็กแต่ละคนประทับใจมาร้อยเรียงเป็นเรื่อง โดยช่วยกันลำดับเหตุการณ์ คัดสรรตัวละคร บรรยากาศ อารมณ์ และความต่อเนื่องของเรื่อง ถ้าเด็กชอบในส่วนตัวเดียวกันให้สร้างเป็นความหลากหลายในองค์ประกอบเรื่อง เช่น เด็ก 3 คน ชอบผีเสื้อและต้องการให้ผีเสื้อเป็นตัวละครในเรื่องที่แต่ง จึงร่วมกันวิเคราะห์ถึงบุคลิกของตัวละครที่ต้องการนำเสนอภาพจึงออกมาเป็นผีเสื้อ 3 ตัว สีเหลือง เล่นกีตาร์ สีฟ้าเล่นเปียโน และสีแดงเล่นพิณ

1. ผลพวงที่งดงามและสมบูรณ์จากการที่เด็กเข้าร่วมกิจกรรม “ค่ายสนุก... เมืองนิทาน” ในสถานที่ธรรมชาติที่มีบรรยากาศโปร่งโล่งสบาย เด็ก ๆ ได้อ่านนิทานนั้นร้อยเรื่อง
2. ข้อมูลที่เด็กได้จากการอ่านถูกนำมาเรียงเรื่องราวจากบรรยากาศรอบตัวออกมาเป็นนิทานที่สนุกสนาน สดใสมีชีวิตชีวา น่าชื่นชม อย่างมหัศจรรย์

นิทานเรื่อง

กระบวนการสร้างนิทาน

5. เจ้าหมูหุฮาย

1. เมื่อเด็กใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน เรียนรู้ในบุคลิกภาพของกันและกัน จึงนำไปสู่การสร้างนิทาน ที่นำบุคลิกภาพของเพื่อนที่ทุกคนเห็นพ้องถึงการแสดงออกที่ชัดเจน มาวางเค้าโครงเรื่อง วางลำดับเหตุการณ์ องค์ประกอบของเรื่อง เนื้อหา คำพูดจา ได้ตอบ
2. เด็กแต่ละคน ต่างร่วมวิเคราะห์ในความเป็นจริงของบุคลิกภาพของเพื่อน ผสมผสานกับจินตนาการที่ได้ **เติม** จากกระบวนการเติมฝัน ทำให้เด็กคนหนึ่งที่มีบุคลิกภาพร่าเริงสนุกสนาน ชอบแหย่เพื่อนด้วยความรัก บางครั้งเพื่อนก็อาจจะจะมีภาวะ **ไม่พอใจ** เพราะกำลังทำหน้าที่ของตนอย่างจดจอบุคลิกนี้จึงถูกดึงมาเป็นส่วนเด่นของเรื่อง ผ่านตัวละคร **เจ้าหมู** ที่สื่อสถานการณ์ออกมาได้อย่างชัดเจน น่าติดตาม สนุกสนาน และให้แง่คิดที่ดี

2.3 กระบวนการสร้างนิทานตัวจ้อย

เมื่อเด็กอ่าน...เด็กรู้

เมื่อเด็กดู...เด็กเห็น

ภาพประกอบหนังสือที่อ่าน ทั้งเส้นสายลายสี ที่สดใส สวยงาม ค่อยๆ ผ่านสายตาเด็กๆ ทีละเล่ม ทีละเล่ม ตามความสนใจของเด็กๆ ที่มากขึ้น มากขึ้น ด้วยรู้ถึงเป้าหมายหลักของตน การอ่าน จึงมีความหมาย การดูจึงมีความหมายมากขึ้น นั่นหมายถึง เด็กเริ่มคุ้นชินกับเส้นสายลายสีของตัวละครทีละน้อย ทีละน้อย

กระบวนการ

- 2.3.1 ให้เด็กทดลองหัดวาดภาพตามแบบในหนังสือ นิทานภาพ หรือภาพประกอบหนังสือที่เด็ก สนใจอย่างอิสระ หัดวาดทั้งลายเส้น อารมณ์ ภาพ และการสร้างองค์ประกอบภาพ

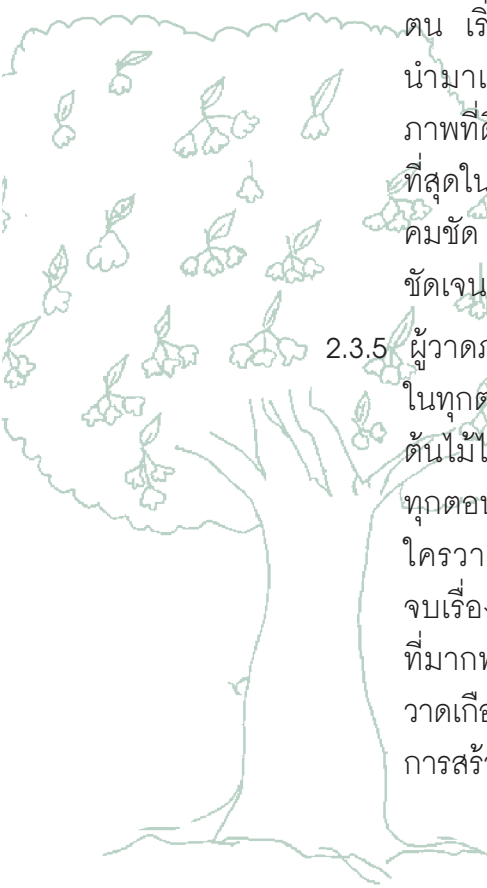

2.3.2 นำเสนอวิธีการวาดภาพลายเส้น ทั้งภาพสัตว์ ต้นไม้ ธรรมชาติที่จะนำมาสร้างองค์ประกอบ ภาพ เช่น ดวงอาทิตย์ แมง ภูเขา พุ่มไม้

2.3.3 เมื่อเด็กเกิดความมั่นใจในลายเส้นของตน จึงเริ่มกระบวนการสร้างภาพประกอบนิทาน ด้วยการนำนิทานที่แต่งมาแบ่งเป็น 10 ตอน

2.3.4 เด็กแต่ละคนต่างวาดภาพประกอบนิทานของตน เริ่มตั้งแต่ภาพที่ 1 เมื่อทุกคนวาดเสร็จ นำมาเสนอเพื่อร่วมกันคัดสรรองค์ประกอบ ภาพที่ดีที่สุด ที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าสวยที่สุด ใน.nyะของลายเส้น ความเนียน ความคมชัด และอารมณ์ของภาพ ที่สื่อถึงเนื้อหาได้ชัดเจนที่สุด

2.3.5 ผู้วาดภาพกบได้ดีที่สุด จะรับผิดชอบวาดกบ ในทุกตอน 10 ตอน จนจบเรื่อง ผู้ที่วาดภาพ ต้นไม้ได้ดีที่สุด จะรับผิดชอบวาดภาพต้นไม้ ทุกตอน 10 ตอน จนจบเรื่อง นั้นหมายถึง ใครวาดอะไรดี จะรับผิดชอบวาดทุกตอนจนจบเรื่อง ซึ่งในแต่ละภาพมีองค์ประกอบภาพ ที่มากพอ ทำให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการ วาดเกือบทุกภาพหลังจากที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการ สร้างเนื้อเรื่องในกระบวนการที่ผ่านมา

นิทานคอมพิวเตอร์

ขั้นตอนในการสร้างนิทานคอมพิวเตอร์

- 1 อ่านนิทานที่หลากหลายเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเขียน

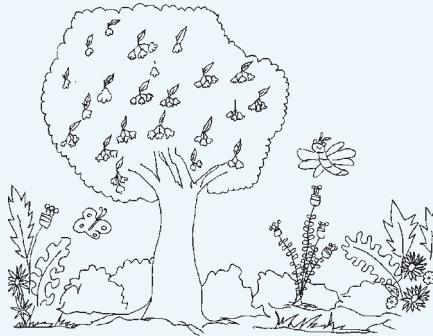
- 2 แต่งเนื้อเรื่องแล้วแบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 ตอน

3 วาดภาพประกอบนิทาน

4 ใช้ปากกาสีดำ ตัดเส้นภาพที่วาดทั้ง 10 ภาพ

5 สแกนภาพลงคอมพิวเตอร์

6 ระบายสีภาพด้วยคอมพิวเตอร์

7 พิมพ์เนื้อเรื่องได้ภาพที่ระบายสีสมบูรณ์แล้ว

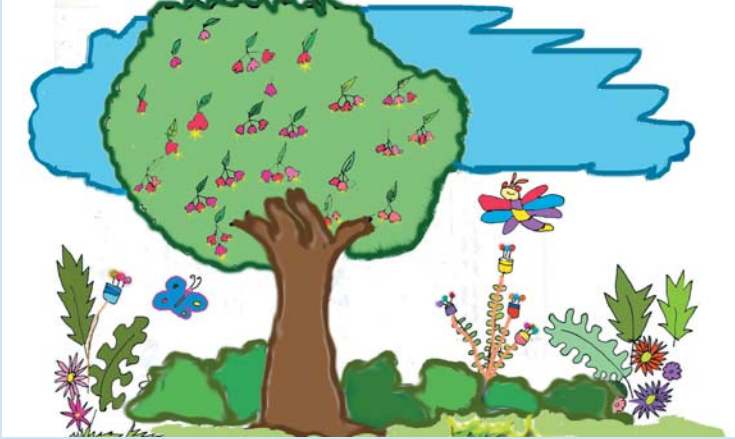

8 พิมพ์และเข้าเล่มจนเป็นนิทานเล่มสมบูรณ์

นิทานคอมพิวเตอร์

เรื่อง ต้นไม้ใจดีกับเหยี่ยวจอมเกร

ต้นไม้ใจดี มีกิ่งมีก้าน มีผลชมพู สีสชมพูเป็นพวงเต็มต้น

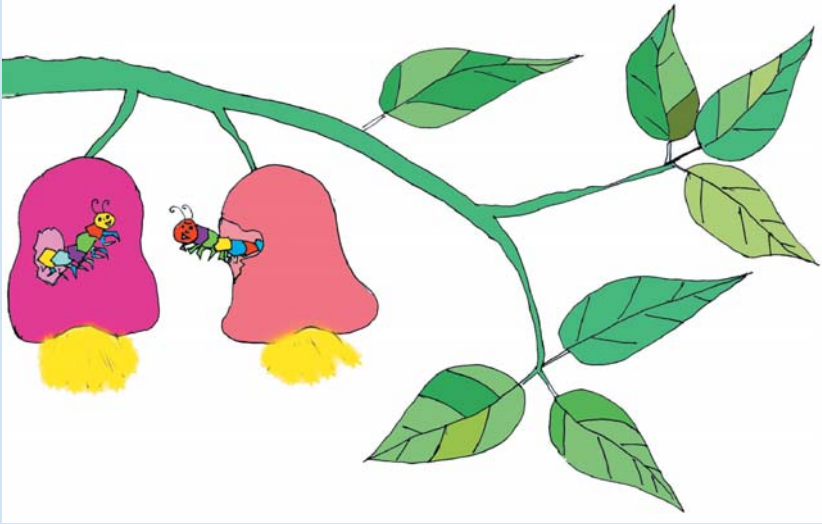
บนต้นไม้ใจดีมีสัตว์น้อยใหญ่อยู่มากมาย กระรอกสีชมพู
อยู่ที่ลำต้น

ผีเสื้อ 3 ตัว เกาะอยู่ที่ดอกชมพู ตัวสีเหลืองเล่นกีตาร์
ตัวสีฟ้าเล่นเปียโน ตัวสีแดงเล่นพิณ

นกน้อยตีกลอง แมลงปอปีกใสเกาะอยู่บนใบ

หนอนน้อย 2 ตัว โผล่หัวจากลูกหมพุ่มมาเดินระบำ

นางฟ้ามดถือคทาดาวยื่นร้องเพลง

ทุกตัวมีความสุขมาก

ทันใดนั้นมีเหยี่ยวสีน้ำตาลจอมเกรบินโฉบไป
เฉี่ยวมา จะกินหนอน

สัตว์ทุกตัวเป็นเพื่อนกัน
จึงช่วยกันต่อสู้กับเหี้ยวจอมเกร
กระรอกจับปีกข้างซ้าย และเอาหาง
เป็นพวงไข่มุก ผีเสื้อและแมลงปอจับ
ปีกข้างขวา หนอนไข่มุก นกจิกหัว
และนางฟ้ามัดกัศมาศเจ้าเหี้ยวจอมเกร

เหี้ยวจอมเกรบินไปจามไป ไม่กลับมาเกรอีกเลย

นิทานแปงป็น

ขั้นตอนในการสร้างนิทานแปงป็น

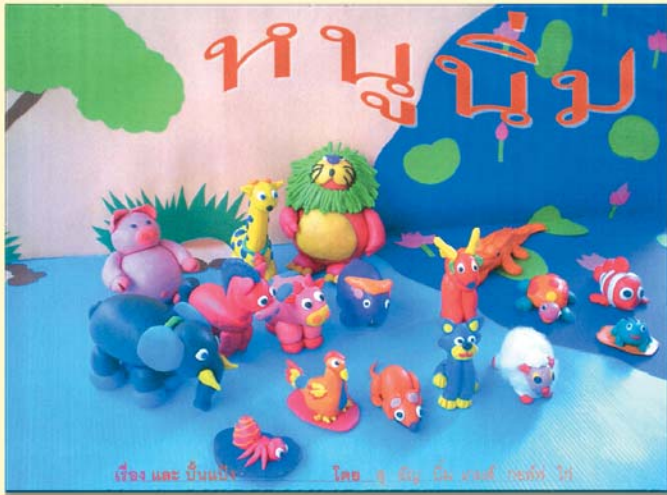
- 1 แต่งนิทานแล้วแบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 ตอน
- 2 สร้างองค์ประกอบภาพด้วยกระดาษสีและอุปกรณ์ตกแต่ง ให้ได้บรรยากาศของภาพตามเนื้อเรื่อง

- 3 ปั้นแป้งให้เป็นรูปทรงสัตว์หลากสีอย่างสวยงามตามเนื้อเรื่อง

- 4 จัดตัวละครลงในองค์ประกอบภาพ
- 5 ถ่ายภาพด้วยกล้อง Digital โดยเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์ในเนื้อเรื่อง

- 6 ถ่ายโอนภาพจากกล้อง Digital ลงเครื่องคอมพิวเตอร์
- 7 พิมพ์เนื้อเรื่องให้ตรงกับภาพประกอบ
- 5 พิมพ์และเข้าเล่มให้เป็นนิทานเล่มที่สมบูรณ์

นิทานแปงปิ่น

เรื่อง หนูนีม

หนูนิมเดินเนิบ เนิบ ไปเจอช้างตัวใหญ่ มดตัวเล็ก

หนูนิมเดิน เนิบ เนิบ ไปเจอหมูตัวหนัก ไก่ตัวเบา

หนูนีมเดินเนิบ เนิบ ไปเจอ กวางตัวสูง กบตัวเตี้ย

หนูนีมเดินเนิบ เนิบ ไปเจอ สิงโตตัวอ้วน แมวตัวผอม

หนูนีมเดินเนิบ เนิบ ไปเจอไม้วิ่งเร็ว เต่าวิ่งช้า

แม้สัตว์ทุกตัวจะมีความแตกต่างแต่ก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

นิทานโป่งแปง

ขั้นตอนในการสร้างนิทานโป่งแปง

- 1 แต่งนิทานแล้วแบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 ตอน
- 2 สร้างองค์ประกอบภาพด้วยกระดาษสีและอุปกรณ์ตกแต่ง
ให้ได้บรรยากาศของภาพตามเนื้อเรื่อง

- 3 สร้างโป่งแปงให้เป็นรูปทรงของตัวละครตามเนื้อเรื่อง
3.1 ใช้ขวดพลาสติกแห้งใส่แป้งมัน แล้วเทแป้งมันลง
ในลูกโป่ง

3.2 จัทรูปรทรวงโป่งที่ใส่แบ่งให้เป็นรูปทรวงตามลักษณะ ของตัวละครในนิทาน

3.3 ใช้วัสดุตกแต่งตัวละครให้สวยงาม

- ④ จัดตัวละครลงในองค์ประกอบภาพ
- ⑤ ถ่ายภาพด้วยกล้อง Digital โดยเรียงลำดับภาพตามเหตุการณ์ในเนื้อเรื่อง

- ⑥ ถ่ายโอนภาพจากกล้อง Digital ลงเครื่องคอมพิวเตอร์
- ⑦ พิมพ์เนื้อเรื่องให้ตรงกับภาพประกอบ
- ⑧ พิมพ์และเข้าเล่มให้เป็นนิทานเล่มที่สมบูรณ์

นิทานโป่งแป้ง

เรื่อง สวนสนุกกลางทะเล

ปลาวาฬฉีฟ้าตากลม กลม ตัวโต้..โต สร้างสวนสนุกกลางทะเล

น้องกระต่ายพี่คอกพี่กระต่าย จูงมือแม่กระต่าย
ไปเที่ยวสวนสนุกกลางทะเล
ทุกตัวมีความสุขสนุกสนาน

น้องเต่าพี่คอป๋อเต่าจุงมือแม่เต่าไปเที่ยวสวนสนุกกลางทะเล
ทุกตัวมีความสุขสนุกสนาน

น้องหนูพี่คอป๋อหนูจุงมือแม่หนู
ไปเที่ยวสวนสนุกกลางทะเล
ทุกตัวมีความสุขสนุกสนาน

น้องนกซีคอฟนกจุงมือแม่ก
ไปเที่ยวสวนสนุกกลางทะเล
ทุกตัวมีความสุขสนุกสนาน

น้องลิงซีคอฟลิงจุงมือแม่ลิงไปเที่ยวสวนสนุกกลางทะเล
ทุกตัวมีความสุขสนุกสนาน

ปลาพินิวลีฟ้าตากลม กลม ตัวโต..โต

พากันหัวเราะ เอ๊กอ้าก...เอ๊กอ้าก

ทุกตัวมีความสุขสนุกสนาน พากันหัวเราะ เอ๊กอ้าก...เอ๊กอ้าก

นิทานหน้าเดียว

กระบวนการสร้างนิทานหน้าเดียว

- 1 แต่งเนื้อเรื่อง
- 2 วาดภาพประกอบนิทาน
- 3 ใช้ปากกาสีดำ ตัดเส้นภาพที่วาด
- 4 สแกนภาพลงคอมพิวเตอร์
- 5 พิมพ์เนื้อเรื่องใต้ภาพ

บันทึก : หลังการเล่านิทาน พี่ๆ จะให้ น้องๆ ช่วยกันระบายสี
ภาพประกอบนิทาน

หมูจอมตะกละ

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง

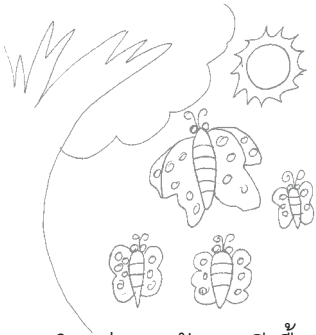
มีหมูตัวหนึ่งตะกละตะگرامมาก ไม่สนใจใครทั้งนั้น วัน ๆ เอาแต่กิน กิน กิน ไม่อาบน้ำ เนื้อตัวมอมแมม ไม่ถูเล็บ ไม่ล้างถ้วยล้างชาม เล้าของเจ้าหมูจึงสกปรกเหม็นตลบอบอวล จนมันไม่มีเพื่อน ๆ คบ เพราะถ้าคบใครเป็นต้องแย่งขนมของเขากินหมด ใครไม่ให้ก็ไม่ยอมแย่งจากมือมากินจนได้ หมูตัวนี้จึงอ้วนอ้วนอ้วน ทำอะไรเชื่องช้าไม่คล่องแคล่ว เจ็บป่วยบ่อย ๆ และนอนตื่นสาย

วันหนึ่งมีลุงยี่ราฟเก็บส้มในสวนแล้วแช่น้ำยาฉีดยาไว้ หมูอ้วนพุงกลมเดินไปหยิบส้มกิน กิน กินจนเกือบหมด จับปล้นเจ้าหมูก็โอดโอย ด้วยความปวดท้อง หมูอ้วนร้องเสียงดัง ดังขึ้น ดังขึ้น ลุงยี่ราฟได้ยินจึงรีบวิ่งมาทันที และพาหมูอ้วนไปส่งโรงพยาบาลทันที

น้อง ๆ ลองทายซิว่า เรื่องราวต่อไปจะเป็นอย่างไร

เรื่องและภาพโดย เด็กชายจิรโรจน์ รุ่งอินทร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหาดใหญ่ อ.พรหมพิราม จ.พิษณุโลก

ผีเสื้อจูดหาย

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหมู่บ้านแห่งหนึ่งเป็นหมู่บ้านผีเสื้อ ผีเสื้อตัวเล็ก ตัวใหญ่ ตัวน้อย ผีเสื้อเด็ก ๆ ผีเสื้อผู้ใหญ่ ผีเสื้อแก่ ๆ เฉ่า ๆ บินว่อนกันอย่างมีความสุข แต่มีผีเสื้อตัวหนึ่งบินไปทางไหนก็ไม่มันใจ บินไปทางไหนก็อายเขา เพราะมันไม่มีจุด เพื่อน ๆ ผีเสื้อจึงไม่ชอบ ไม่บินมาเล่นด้วย ครั้นพอมันบินไปเล่นด้วยทุกตัวก็บินหนี ผีเสื้อจูดหายเสียใจมาก จึงกระพือปีกอย่างเบือหน่ายไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดของหมู่บ้าน อ่านเจอเรื่องของผีเสื้อผู้เฒ่าอยู่ในถ้ำ ผีเสื้อจูดหายจึงรีบบินไปหาผีเสื้อผู้เฒ่าตัวนั้นทันที ผีเสื้อผู้เฒ่าตัวนี้เป็นผีเสื้อวิเศษเกิดความเห็นใจผีเสื้อน้อย จึงเสกให้ผีเสื้อตัวอื่นๆ จูดหายไปด้วย เป็นอย่างนี้ผีเสื้อทุกตัวตกใจมาก พอเห็นผีเสื้อจูดหายบินกลับมาจึงเข้าใจความรู้สึกของเพื่อนได้อย่างดี พวกมันบินเข้ามาขอโทษ ทันใดนั้นจุดที่หายก็กลับมาใหม่เหมือนเดิม ผีเสื้อจูดหายมีเพื่อนเล่นแล้ว

ทุกวันผีเสื้อจูดสวยหลายตัวกับผีเสื้อจูดหาย 1 ตัว จะพากันบินไปดูแลผีเสื้อผู้เฒ่าและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตลอดไป

เรื่องและภาพโดย เด็กชายมนัสวี แสงทับทิม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหาดใหญ่ อ.พรหมพิราม จ.พิษณุโลก

แม่จ๋าคุณแม่ทะเล

จากการสร้างหนังสือนิทาน สู่การพัฒนาเด็กปฐมวัย

เมื่อเด็กสร้างนิทานและจัดทำเป็นรูปเล่มแล้วเสร็จถือเป็นความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม คือเด็กได้หนังสือนิทานภาพเล่มใหม่ฝีมือตนเอง ไม่ต้องรอซื้อจากร้านขายหนังสือ และเป็นความภาคภูมิใจของเด็กๆ ที่ถือเป็นผลงานชิ้นเอกที่มีหนังสือเป็นของตนเองที่เป็นทั้งผู้แต่ง ผู้วาด และผู้ผลิตในทุกขั้นตอน หากแต่ความสำเร็จที่งดงามยิ่งกว่า และถือเป็นที่สุดคือ เด็กกลุ่มสร้างที่ร่วมสร้างนิทานกลุ่มนี้จะร่วมกันวางแผน และจัดกลยุทธ์ในการนำเสนอนิทานให้แก่น้องๆ โดยเฉพาะ กลุ่มเด็กปฐมวัย

การเล่านิทานเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อเนื่องจากการสร้างนิทานแล้วเสร็จ เพราะนอกจากจะเป็นการพัฒนาทางด้านภาษา ทั้งของพี่ผู้เล่า และน้องผู้ฟังแล้ว บรรยากาศระหว่างการเล่าและการฟังของพี่ ๆ น้อง ๆ ยังเป็นการแสดงการให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่ และส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดจินตนาการ เกิดความสนุกสนาน และเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สร้างให้เด็กเกิดความกล้าที่จะแสดงออกอย่างมั่นใจ

กิจกรรมพี่อ่านคล่อง...น้องฟังเพลิน และ นิทานดี...ที่พี่เล่า จึงเป็นกิจกรรมยอดนิยมที่น้อง ๆ ปฐมวัยรอคอยพี่ ๆ ชั้นประถมลงมา ร่วมทำกิจกรรม

กิจกรรมที่อ่านคล่อง...น้องฟังเพลิน

การอ่านหนังสือให้น้อง ๆ ฟัง ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการสร้างพฤติกรรมการอ่านในเด็กโต คือพี่ และเด็กเล็ก คือน้องที่จะใช้การอ่านและการฟัง เป็นสะพานสร้างความสัมพันธ์ทางภาษากับเด็กได้อย่างแยบยล ทั้งในฐานะผู้สร้าง ผู้อ่าน และผู้ฟัง ยิ่งถ้าอ่านด้วยสัมผัสเสียงที่เร้าใจทำให้น้องที่ฟังเกิดอารมณ์ร่วมได้ จะเกิดความสำเร็จที่เป็นความจริงในด้านการสร้างพฤติกรรมการอ่านในเด็ก

กระบวนการ

1. ให้พี่ ๆ ที่เป็นผู้แต่งและผู้สนใจคัดสรรหนังสือที่สร้างขึ้นเอง เพื่ออ่านให้น้องระดับชั้นอนุบาลฟัง โดยจับคู่กันเป็นระดับชั้น

พี่อ่านคล่อง	น้องฟังเพลิน
ป. 6	อนุบาล 1
ป. 5	อนุบาล 2
ป. 4	อนุบาล 3

2. จัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอทุกวัน

กิจกรรมนิทานดี...กัฟี่เล่า

นิทานและการเล่า ที่มีความเป็นศิลปะการถ่ายทอดที่สืบทอดกันมายาวนาน และยังคงเป็นสิ่งบันเทิงที่ผู้คนทั่วโลก โดยเฉพาะเด็ก ๆ ที่มีความต้องการเป็นอย่างยิ่ง และก่อประโยชน์เชิงการสร้างจริยธรรม คุณธรรมอย่างมากมาด้วยนิทานจะโยงสู่การส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และต้องการปรับพฤติกรรมตามตัวละครที่ดี

กระบวนการ

1. ให้เด็กระดับประถมเลือกหนังสือที่สนใจ
2. นำไปเล่า หรือ อ่านให้น้องปฐมวัยฟัง

2.1 กลุ่มใหญ่ : ทั้งห้อง

2.2 กลุ่มย่อย : พี่ 1 น้อง 1 พี่ 1 น้อง 2 หรือพี่ 1
น้อง 3 - 5 คน

ประเด็นในการเล่า

- เล่าเรื่องที่อ่าน
- บอกถึงชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพ และผู้ผลิต
- พูดคุยถึงสิ่งดี ๆ ที่พบในนิทาน หรือ หนังสือ
- เปิดโอกาสให้น้อง ๆ แสดงความคิดเห็นโดยรวม
ต่อหนังสือเล่มที่พี่ ๆ อ่านให้ฟัง

ประเภทของนิทานที่พี่ ๆ เลือกไปเล่าให้น้อง ๆ ฟัง

1. นิทานที่แต่ง และสร้างภาพประกอบขึ้นเอง
2. นิทานอีสป
3. นิทานคติธรรม
4. นิทานพื้นบ้าน
5. นิทานชาดก
6. นิทานจากประสบการณ์
7. นิทานจากจินตนาการ
8. นิทานดีที่แม่เล่า

นิทานเล่มเล็กที่เด็กๆ สร้าง...

ความสำเร็จที่สำคัญ

รูปธรรมของกระบวนการสร้างนิทานเล่มเล็กที่เด็กๆ ทำ คือ หนังสือนิทาน ที่เด็กๆ ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมฝัน ร่วมจินตนาการ และร่วมกันสร้างหนังสือนิทานจนบรรลุผลจากคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค เรื่องต่อเรื่อง เส้นต่อเส้น สีต่อสี และภาพต่อภาพ ที่มีใจเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญ กอปรกับกระบวนการที่สนุกสนาน และเป็นสุข เป็นแรงเสริมจนเกิดผลสัมฤทธิ์เป็น**หนังสือนิทานเล่มเล็กที่เด็กๆ สร้าง**ที่ผู้ใหญ่ทุกคนทั้งในฝีมือที่สวยงามและล้าลึกในเชิงการนำเสนอทั้งเรื่องและภาพ

ผลสัมฤทธิ์เชิงรูปธรรมนั้นมึผลสัมฤทธิ์เชิงนามธรรมแฝงอยู่
ด้วยอย่งน่าสนใจ คือ

1. นิทาน ที่เด็ก ๆ สร้างเป็นกระบวนการที่ผสมจินตนาการ และชีวิตจริงของเด็ก

- สิ่งทีเด็ก ๆ นำเสนอ ส่วนหนึ่งเป็นความจริงที่เกิดขึ้น
ในสังคมครอบครัว หรือในสังคมใหญ่ที่เด็กได้สัมผัส
เป็นประสบการณ์ตรง จากการได้เห็น การได้เข้าร่วม
เหตุการณ์ การได้รู้ ได้ฟัง จากการเล่าบอก
- เด็ก ๆ ได้แสดงออกอย่งชัดเจนในด้านความรู้สึก
อารมณ์ ความประทับใจ ความพอใจ ความสนุกสนาน
ความอบอุ่น หรือแม้กระทั่งความไม่พอใจ ความโกรธ
ความหงุดหงิด

2. กระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการที่เอื้อให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมั่นใจในความสามารถของตน ชื่นชม และเคารพในความสามารถของผู้อื่น ด้วยเพราะกระบวนการสร้างนิทานเป็นกระบวนการที่

- เด็กได้รับความเคารพ และชื่นชมในความสามารถพิเศษด้านศิลปะที่ธรรมชาติมอบให้ แล้วถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และที่สำคัญคือ เด็กทุกคนล้วนเป็นนักจินตนาการที่ยิ่งใหญ่
- เด็กได้เรียนรู้ความจริงจากประสบการณ์ตรงจากการลงมือทำอย่างสัมพันธ์ที่ดีกับทุกสิ่งทั้งธรรมชาติ เพื่อนพ้องน้องพี่ และจินตนาการของตน

3. เด็กอยู่ในกระบวนการที่สร้างให้เด็กเป็นคนเก่ง คนดี และเป็นคนที่มีความสุข

คนเก่ง : เด็กได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง มีความสามารถพิเศษ และมีความคิดสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพและเป็นผู้ที่สามารถทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตนเอง ครอบครัว เพื่อน ชุมชน และสังคมประเทศได้

คนดี : เด็กได้รับการยอมรับ และชื่นชมว่าเป็นผู้ที่มีชีวิตที่มีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทางสังคม เช่น มีวินัย มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ เคารพ

ความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น เป็นผู้ที่มีความเสียสละ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

คนมีความสุข : เด็กได้รับการยอมรับ และชื่นชมในฐานะผู้ที่มีสุขภาวะที่ดี ทั้งกาย และจิตใจ เป็นคนร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีอิสรภาพที่สามารถพาดนพ้นจากการตกเป็นทาสทางอบายมุขได้

4. เด็กมีเสรีภาพในการเรียนรู้และเป็นผู้ปฏิบัติอย่างเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการที่เด็กเป็นสำคัญ มิใช่การบังคับให้เด็กทำตามความคิดของผู้ใหญ่ แต่การตัดสินใจเป็นของเด็ก โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้เสริมแรงในการสร้างความน่าสนใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก

5. เด็กได้รับการเสริมให้เกิดความฉลาดทางอารมณ์ คือ การสอนให้เด็กเกิดทักษะทางอารมณ์ที่ช่วยเสริมให้เด็กเป็นคนที่มีความสุข เห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมถึงการสร้างวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีขึ้น สามารถอดทนรอคอย มุ่งมั่นหมั่นฝึกฝน หมั่นปฏิบัติจนบรรลุจุดหมาย ที่มุ่งหวัง

6. เด็กได้รับการเคารพในความเป็นชีวิตและโลกส่วนตัว โดยเริ่มจากเด็กทุกคนจะไม่ถูกบังคับให้ทำอะไรๆ ที่เหมือนกัน เด็กจะมีที่เฉพาะตัวทั้งการทำงานและความรู้สึกเมื่อเด็กต้องการ

7. เด็กได้รับความภาคภูมิใจในทุกๆ ครั้งที่ได้พบกัน ด้วยการแสดงผลงาน และความสำเร็จที่สำคัญของเด็กให้ทั้งเด็ก เพื่อนร่วม

กระบวนการ และสังคมร่วมภาคภูมิใจ ซึ่งกระบวนการเช่นนี้สร้างความปีติแก่เด็กอย่างเห็นได้ชัด

8. เมื่อเด็กได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นใครยากดีมีจนแค่ไหน ได้มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเคารพ รัก แบ่งปัน และดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เด็ก ๆ อยู่ด้วยกันอย่างรักตัวเอง รักผู้อื่น รู้จักให้ ไม่มีบรรยากาศของการแข่งขันเพื่อเอาชนะ

9. ในความคิด ความฝัน จินตนาการ และผลงานของเด็ก ถูกถ่ายทอดอย่างอิสระ และมีสีสัน ซึ่งเรื่องแต่ละเรื่อง ภาพแต่ละภาพ เด็กแต่ละคนได้ผนวกอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความฝัน และจินตนาการ แล้วสื่อออกมาได้อย่างงดงามและลงตัว ซึ่งถือเป็นรูปธรรมของกระบวนการสร้างนิทานเล่มเล็กที่เด็ก ๆ ทำ อย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว อัดฉกร. คติชนวิทยา : เอกสารการนเทศการศึทกษ ฉบับที่ 184, หน่วยศึทกษานนเทศกศึทกรรการฝึกหัดครุ , 2519.
- ศึทึบุญ. เทพนยายแอนเตอร์เซน. กรุงเทพะ: สำนักพมพ์ดบัเบ็ลนายนั , 2545.
- ชัย เรืองศึทลป. ชุมนุมนนทานไทย รวมนนทานไทยสมัยก่อน. กรุงเทพะ : บริษัท พึ พึเวลดี มีเดย จำกัด , 2546.
- ทศนา แชนนึ และคณะ. หลัการและรูปแบบการพัฒนาคเด็กปฐมวัยตาม วศึทศึทไทย. กรุงเทพะ : สำนักพมพ์จุฬาลงกรณัมหาวิทยาลัย , 2536.
- นศึทยา ประพศึทศึทกศึท. การพัฒนากการอ่านของลुक. กรุงเทพะ : บริษัทสำนักพมพ์ ช้าวฟาง จำกัด, 2532.
- เนาวรรศึทนั (ทองรมย) พลเดช. นนทานค้ำกาศพมพ์ม้งคลศึทศึท. กรุงเทพะ : สำนักพมพ์ แห่งจุฬาลงกรณัมหาวิทยาลัย , 2543.
- ประคอง นมมานหมนทศึท. นนทานพึนบ้านศึทกษ. กรุงเทพะ : โครงการเผยแพร์ ผลงานนศึทการ คณะอักษรสาศศึท จุฬาลงกรณัมหาวิทยาลัย , 2545.
- ผจวงวด กมลเสรรศึทนั , และคณะ. นนทานพึนบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพะ : สำนักพมพ์ชมรมเดก , 2545.
- พจจันทศึท ศรัทศึทา. ศรัสนนุชยฉบับเชยงเมยง. กรุงเทพะ : สำนักพมพ์เสรมวศึทศึท บรรณาคาร, 2541.
- เมศารศึทบศึท, มหาอมาตยัทโพระยา, เรยบเรยง, สมเดจศึทกรรพระยาดำรงราชานุกภาพ ทรงศึทรจวแก. นนทานอศึทป. กรุงเทพะ : บริษัทศึทการปญญา จำกัด, 2543.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542.
วารสารณ์ รักวิทย์ , รศ. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ่อน
จำกัด, 2535.

วันเนาว์ ยูเด็น. นิทานคือชีวิต. กรุงเทพฯ : องค์การค้าของคุรุสภา , 2542.

ส.พลายน้อย. นิทานมหัศจรรย์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์น้ำฝน , 2540.

สันต์ ภาวิต. นิทาน 4 ภาค. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก , สุวีริยาสาสน์ , 2539.

สุภัคดี อนุกุล. นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ภาคตะวันตก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ชมรมเด็ก , 2545.

อ.สายสุวรรณ.เทพปกรณัมกรีกนี้มีเรื่องราวสนุกสนานและมีอิทธิพลต่ออารยณคดี
และศิลปะของประเทศต่างๆ ในยุโรปสมัยโบราณ.ทวดาฝรั่งกรีกโรมัน ,
กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา , 2523.

Keneth Clark and Mary. **Introducing Folklore.** Holt. Rinehartand
Winston ,Inc., 1963.

R.T.C. Werner. **Myths and Legends of China.** Graham Brash (PTE) CTD.
Singapore , 1984

Stith Thompson , **Motif Index of Folk-Literatnre**, Volume Two. Indiana
University Press, 1955.

ที่ปรึกษา

1. ดร. อ่างรุ้ง จันทวานิช เลขานุการสภาการศึกษา
2. นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล ที่ปรึกษาด้านระบบการศึกษา
3. ดร. จิรพรธน ปุณเกษม ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้

ผู้วิจัย

1. นายเรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป กรรมการผู้จัดการมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก
2. นางทิพย์สุดา สุขเมธเสนี สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ผู้พิจารณารายงาน

1. นางสุชาติทิพย์ รัชยพงษ์ รองประธานมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก
2. นางพรอนงค์ นิยมคำ เลขาธิการมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กลุ่มงานพัฒนาเด็กปฐมวัย สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้

1. นางทิพย์สุดา สุขเมธเสนี หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาเด็กปฐมวัย
2. นางวนิดา วรรณศิริ นักวิชาการการศึกษา 7 ว.
3. นางสาวสมพร พรมดี นักวิชาการการศึกษา 6 ว.
4. นางสาวกรกมล จิ่งสำราญ นักวิชาการการศึกษา 5